

DST 597

Komm heraus aus der Brust, o Schmerz, denn des Liebsten Liebe naht,
Auch du o Herz verlass mich, denn der Geliebte naht.

Dem Freund sprech ich nicht von Freude, denn er ist mehr als das,
Vor übermässiger Liebe empfinde ich Freude als Schmach.

O Moslems, o Moslems, erneuert euren Glauben,
Aus Scham vor dem Geliebten, der Unglaube als Moslem naht.

Lasset den Lobgesang, diese Gaben Dank überschreiten,
Warten mag ich nicht, obwohl es auch manchmal sinnvoll sein mag.

O Ihr Gesichter gehet, gehet, Neue sind im Kommen,
Eure Banner werden gestürzt, denn ER der Grosse naht.

Tür und Wände dieser Brust bersten von all dieser Fülle,
Da ER zu gross ist für diese Tür, Er über Mauern naht.

برون شو ای غم از سینه، که لطف یار می آید
تو هم ای دل زمن گم شو، که آن دلدار می آید

نگویم یار را شادی، که از شادی گذشتست او
مرا از فرط عشق او ز شادی عار می آید

مسلمانان! مسلمانان! مسلمانی ز سر گیرید
که کفر از شرم یار من مسلمان وار می آید

برو ای شکرا کاین نعمت زحد شکر بیرون شد
نخواهم صبر گرچه او، گهی هم کار می آید

روید ای جمله صورتها، که صورتهای نو آمد
علمهاتان نگون گردد، که آن بسیار می آید

در و دیوار این سینه، همی درگد ز انبوهی
که اندر در نمی گنجد پس از دیوار می آید